

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Велико Търново, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любка Милкова

при участието на секретаря Силвия М. Тодорова
като разгледа докладваното от Любка Милкова Гражданско дело № 20214100100635 по описа за 2021 година

Предявени в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване осъдителни иск с правно основание чл.9 ал.1 ЗПК вр. чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за неизплатена главница по ДПК, иск по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за възнаградителна лихва и иск по чл.86 ал.1 от ЗЗД за мораторна лихва, ведно с акцесорна претенция за законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на ИМ в съда до окончателното изплащане.

Ищецът „А. с. в.“ ЕАД със седалище гр.С., чрез пълномощника си ЮК Ц.П., излага твърдения в ИМ, че по силата на сключен на 19.03.2020г. Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 02.11.2018г. е цесионер на вземането, произтичащо от Договор за потребителски кредит №3692024, одобрен на 15.05.2019г. и подписан на 16.05.2019г. Сочи, че по силата на ДПК №3692024, подписан на 16.05.2019г., „У. К. Ф.“ ЕАД, в качеството на кредитор, е предоставил на ответника в процеса И. Г. Н. при спазване на ЗПК и ЗЗП потребителски паричен кредит с главница /общ размер на кредита/ от 40 400лв., като с договорения размер главница е направено прихващане с дължимата от кредитополучателя комисионна /такса за ангажимент/ от 400лв. и са погасени, съгласно искане от кредитополучателя, съществуващи задължения на кредитополучателя към „У. К. Ф.“ ЕАД в общ размер на 22 507,82лв., след което прихващане остатъкът от отпуснатата главница, посочен от страните като чиста стойност на кредита, е преведен на ответника на 16.05.2019г. по посочена от кредитополучателя банкова сметка, с което кредиторът е изпълнил

задължението си по договора. Твърди, че с ДПК е уговорена дължимост и на възнаградителна лихва при ГЛП в размер на 7,49%, която възнаградителна лихва към датата на подписване на ДПК е в уговорен общ размер от 17 233,09лв. Сочи, че общата сума, която кредитополучателят се е задължил да върне при сключване на ДПК, е в размер на 61 131,09лв., платима на 120 броя месечни погасителни вноски, всяка в размер на 509,42лв., първата погасителна вноска, дължима на 01.06.2019г., а последната е с падеж на 01.05.2029г., съгласно Погасителен план, неразделна част от ДПК. Сочи, че размерът на всяка месечна погасителна вноска включва съответната част от главницата на отпуснатия кредит и договорната лихва върху нея към момента на предоставяне на кредита, както и месечна застрахователна премия в размер на 29,15лв. или общо 3498лв. за целия срок на договора. Твърди, че кредитът по процесния ДПК е обявен за предсрочно изискуем на основание чл.12 ал.2 б. "а" от ОУ, неразделна част от ДПК, като уведомлението за цесията и за обявяване на предсрочната изискуемост са връчени на кредитополучателя на 18.03.2021г., чрез М. М., майка на ответника. Твърди, че кредитополучателят не е заплатила изцяло дължимите суми по процесния ДПК, като сумата, която е погасена до момента, е в размер на 1770,63лв., с която са погасени, както следва: главница 799,46лв., договорна лихва: 840,98лв., застрахователна премия 116,60лв. и лихва за забава: 13,59лв. Сочи, че след цесията до датата на подаване на ИМ не са правени плащания за погасяване на дължимите по процесния договор суми. Моли съда, да постанови съдебно решение, с което да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 39 600,54лв. – неизплатена главница от неплатените месечни погасителни вноски с падежни дати от 01.09.2019г. до 01.05.2029г., по отношение на които на основание чл.12 ал.2 б. "а" от ОУ към ДПК е обявена предсрочна изискуемост преди подаване на ИМ в съда; сумата от 1878,43лв. – договорна /възнаградителна/ лихва, дължима за периода от 01.09.2019г. до 01.05.2020г.; 2370,64лв. – лихва /обезщетение/ за забава, дължима за периода от 02.09.2019г. до 01.08.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на ИМ в съда до окончателното погасяване на дълга. Претендира направените по делото съдебни разноски, съгласно списък по чл.80 ГПК, инкорпориран в ИМ.

В срока по чл.131 ал.1 ГПК не е постъпил писмен отговор на ИМ от ответника И. Г. Н..

В СЗ ищецът, чрез пълномощника си ЮК П., с писмена молба от 23.02.2022г. поддържа изцяло предявените иски и моли да бъдат уважени.

В СЗ ответникът, редовно призована, не се явява, не се представлява и не взема становище по предявените иски.

Съдът, след като съобрази становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235 ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.05.2019г. е подписан между „У. К. Ф.“ ЕАД като кредитор и ответницата в процеса И. Г. Н. като потребител – кредитополучател процесния Договор за потребителски кредит /ДПК/ №3692024, одобрен на 15.05.2019г., по силата на който кредиторът е

предоставил на ответницата – кредитополучател кредит с чиста стойност 40 000лв., при уговорени плаваща лихва, ГЛП: 7,49%, ГПР:9,46%, такси за разглеждане на кредит: 400лв., вид застраховка към кредита: месечна, застрахователна премия: 29,15лв., общ размер на кредита /главница/: 40 400лв., обща сума, дължима от потребителя: 61 131,09лв., който кредит подлежи на връщане на 120 броя месечни вноски, съгласно Погасителен план, неразделна част от договора, всяка една от които в размер на 509,42лв., с падежна дата на първа вноска – 01.06.2019г. и падежна дата на последна месечна погасителна вноска – 01.05.2029г. В чл.5 ал.1 от ДПК е уговорено, че сумата по паричния кредит се отпуска чрез банков превод от УКФ към банкова сметка на потребителя в УКБ или друга сметка, посочена от него в случаите на рефинансиране, в които случаи сметката е посочена в подписаното от потребителя нареждане, както и че във всички случаи кредитът се счита усвоен на датата на отпускане на сумата от УКФ. Фактът, че кредитът по ДПК е усвоен не е оспорен от ответницата в процеса, както и от последната са внесени извънсъдебно общо суми по ДПК в размер на 1770,63лв., съгласно Справка за движение по кредит към дата 22.06.2021г. /л.32/. Съгласно чл.6 ал.1 ДПК, за предоставеният кредит потребителят дължи плаваща лихва, начислена върху главницата, съобразно приложимия към съответния период на олихвяване променлив ГЛП, като начисляването на лихва започва от датата на първо усвояване по кредита и Методиката за определяне на плаващата лихва е заложена в Общи условия за отпускане на потребителски кредит в евро или лева от У. К. Ф. ЕАД, неразделна част от ДПК, и не може да бъде променяна едностранно от кредитора, като компонентите от които се състои са заложи в ОУ.

По силата на сключен Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 19.03.2020г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 02.11.2018г., У. К. Ф. ЕАД като цедент прехвърля на ищеца по делото „А. с. в.“ ЕАД гр. С. вземането си спрямо ответницата по делото, произтичащо от процесния ДПК 3692024, подписан на 16.05.2019г., описано в Приложение №1 към индивидуален договор за цесия от 19.03.2020г., и е налице е потвърждение за цесията от предишния кредитор по чл.99 ал.3 ЗЗД. Предишният кредитор е упълномощил ищеца „АСВ“ ЕАД да уведомява съгласно чл.99 ал.3 ЗЗД от негово име всички длъжници по всички вземания, които дружеството е цедирало на „АСВ“ ЕАД с Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 19.03.2020г. С уведомително писмо с изх.№УПЦ – П-УКФ/3692024 предишният кредитор, чрез ищеца – цесионер, е уведомил длъжника и ответница в процеса И. Г. Н. за прехвърляне на вземането срещу нея, произтичащо от процесния ДПК, което уведомително писмо по чл.99 ал.3 ЗЗД е получено от длъжника лично на 14.05.2020г.

С уведомително писмо с изх.№УПЦ/УПИ-С-УКФ/3692024 от 25.02.2021г., приложено към ИМ, предишният кредитор, чрез ищеца – цесионер, уведомява длъжника и ответник в процеса за прехвърляне на вземането, произтичащо от процесния ДПК, както и със същото уведомява длъжника, че поради просрочие и неплащане на погасителните вноски по ДПК №3692024/15.05.2019г., всички вземания по него са изискуеми изцяло и в пълен размер, считано от датата на получаване на уведомителното писмо. По делото липсват

доказателства уведомително писмо с изх.№УПЦ/УПИ-С-УКФ/3692024 от 25.02.2021г. да е било редовно връчено на длъжника преди предявяване на ИМ в съда, като върху същото има отбелязване с текст „М. М. ул. Б. Б. майка на И. от дата 18.03.2021г. Същото е връчено на длъжника, ведно с преписа от ИМ и приложенията към нея с получаване на съобщението по чл.131 ал.1 ГПК – на 03.09.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявените в условията на първоначално обективно кумулативно съединяване осъдителни иск с правно основание чл.9 ал.1 ЗПК вр. чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за неизплатена главница по ДПК, иск по чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за договорна /възнаградителна/ лихва и иск по чл.86 ал.1 от ЗЗД за мораторна лихва, ведно с акцесорна претенция за законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на ИМ в съда до окончателното изплащане, са процесуално допустими, доколкото е налице правен интерес у ищеца от предявяването им.

Безспорно по делото е установено възникването на облигационно правоотношение между „У. К. Ф.“ ЕАД като кредитор и ответницата И. Г. Н. като кредитополучател, потребител, произтичащо от процесния ДПК №3692024, одобрен на 15.05.2019г., подписан на 16.05.2019г. Ищцовото твърдение, че отпуснатият на ответницата – кредитополучател кредит с процесния ДПК ѝ е предоставен от кредитора „У. К. Ф.“ ЕАД по посочена от кредитополучателя банкова сметка и че кредитът е усвоен от длъжника не е оспорен от ответницата в процеса, поради което този факт съдът приема за доказан, в потвърждение на който е и извършеното от длъжника доброволно плащане в изпълнение на задълженията му по ДПК за връщане на предоставеният кредит на сума в общ размер от 1770, 63лв. Безспорно установено е и качеството на ищеца на цесионер на вземането срещу ответницата за исковите суми, произтичащо от процесния ДПК, основано на Приложение №1 към Индивидуален договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/ от 19.03.2020 към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 02.11.2018г. Налице е потвърждение на цесията по смисъла на чл.99 ал.3 ЗЗД, както и прехвърлянето на вземането в полза на ищеца по делото е съобщено на длъжника и ответница в процеса с редовно връченото ѝ още преди предявяване на ИМ в съда, а именно на 14.05.2020г., уведомително писмо от 02.04.2020г., както и в хода на процеса с връчването му на ответницата като приложение към ИМ, поради което и на основание чл.99 ал.4 ЗЗД прехвърлянето на вземането има действие спрямо длъжника от деня, когато му е съобщено от предишния кредитор, чрез цесионера.

Процесният ДПК №3692024 е подписан на 16.05.2019г., т.е. при действието на Закон за потребителския кредит /ЗПК/, чиито разпоредби са приложими спрямо същия, както и тези на ЗЗП. Същият е сключен при действието на новелата на чл.19 ал.4 от ЗПК /в сила от 23.07.2014г./, като уговореният ГПР от 9,46%, не надхвърля въведения с цитираната правна норма праг от пет пъти размера на законната лихва от 50,00% към датата на сключване на ДПК. Уговореният с процесния ДПК ГЛП от 7,49% също не надхвърля максималният праг

по чл.19 ал.4 ЗПК, поради което и клаузата за договорна /възнаградителна/ лихва не противоречи на закона, а също и на добрите нрави. Уговорената с процесният ДПК възнаградителна лихва е плаваща, като ДПК удовлетворява изискванията на чл.11 ал.1 т.9 и т.9а от ЗПК, в т.ч. в Общите условия, неразделна част от ДПК, се съдържа методиката за изчисляване на референтния лихвен процент съгласно чл.33а от ЗПК, описана в ОУ, неразделна част от ДПК, съобразно чл.33а ал.3 ЗПК и която, съобразно чл.33а ал.3 ЗПК, не може да бъде променяна едностранно от кредитора след сключването му /чл.6 ал.1 ДПК/.

Договорът за потребителски кредит, съгласно чл.11 ал.1 т.10 ЗПК, следва да съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение №1 начин. В процесният случай в ДПК са посочени годишния процент на разходите по кредита /ГПР от 9,46%/ и общата сума, дължима от потребителя /61 131,09 лв./, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, но от ДПК не става ясно нито какви компоненти включва ГПР, нито как е формиран, както и доколкото с ДПК е уговорена дължимост от кредитополучателя на плаваща възнаградителна лихва, т.е. касае се до ДПК, който съдържа клаузи, позволяващи изменение на лихвения процент, при неспазване на чл.11 ал.1 т.10 ЗПК, в процесния ДПК не са посочени взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение №1 начин, предвид което не са спазени изискванията на чл.11 ал.1 т.10 ЗПК, което обуславя недействителност на процесния ДПК на основание чл.22 ЗПК. На основание чл.23 от ЗПК, когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита.

Изводът за недействителност на процесният ДПК на основание чл.22 ЗПК, поради неспазване изискванията на чл.11 ал.1 т.10 ЗПК, обуславя отхвърляне изцяло като неоснователни и недоказани на предявените обективно кумулативно съединени осъдителни иск по чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за договорна /възнаградителна/ лихва в размер на 1878,43лв. за периода от 01.09.2019г. до 01.05.2020г. и иск по чл.86 ал.1 ЗЗД за законна лихва /обезщетение/ за забава в размер на 2370,64лв. за периода от 02.09.2019г. до 01.08.2021г.

Позоваването от ищеца в случая е на настъпила предсрочна изискуемост на кредита по процесния ДПК в хипотеза по чл.12 ал.2 б.„а“ от ОУ, неразделна част от ДПК. Съгласно чл.12 ал.2 б.„а“ от ОУ, неразделна част от ДПК, кредиторът има право да прекрати едностранно кредитното правоотношение с потребителя и да обяви всичките си вземания по предоставения кредит, в т.ч. изтекли и непогасени вноски, остатъчна главница, остатъчни лихви, лихвите за забава, такси и комисиони за предсрочно изискуеми в пълен размер, ако потребителят и/или поръчителят са нарушили всички или някоя от разпоредбите по договора и Общите условия, както и при допуснато просрочие и/или неплащане на две последователни погасителни вноски по кредита /главница и лихви/, при условие, че допуснатите нарушения и/или не бъдат отстранени, просрочените вноски не бъдат погасени

в двуседмичен срок, считано от датата на осъществяване на нарушението/падежа на погасителната вноска. Предсрочната изискуемост на кредита е едностранно изменение в ДПК, досежно падежа на вземането, което е потестативно право на кредитора и се упражнява с отправяне на едностранно волеизявление от кредитора до длъжника и за да настъпи правния ефект на предсрочна изискуемост следва освен настъпване на обективните факти от фактическият ѝ състав, волеизявлението на кредитора за обявяването ѝ да е достигнало до длъжника. Обстоятелството, че кредиторът в случая не е банка /кредитна институция/, а е финансова институция по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗКИ, не променя горният извод, доколкото задължителните постановки по т.18 от ТР 4/2013 от 18.06.2014г. на ВКС, ОСГТК, относими за кредитна институция /банка/, намират аналогично приложение и при финансовите институции, каквато финансова институция е ищецът по делото, доколкото и договорите за банков кредит, съответно кредитите, предоставяни от финансови институции, не могат да бъдат третираны различно.

В процесният случай, предвид допуснато от длъжника просрочие и/или неплащане на две и повече последователни погасителни вноски по кредита /главница и лихви, с оглед Справка за движение по кредит към дата 22.06.2021г., към момента на волеизявлението на кредитора – ищец от 25.02.2021г. за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, са настъпили обективните факти от фактическият състав на предсрочната изискуемост на кредита по чл.12 ал.2 б.„а“ от ОУ, неразделна част от ДПК, на който ищецът се позовава. Налице е и волеизявление на кредитора – ищец за обявяване предсрочна изискуемост на кредита на основание чл.12 ал.2 б.„а“ от ОУ, неразделна част от ДПК, обективизирано на гърба в уведомително писмо от 25.02.2021г., за което по делото липсват писмени доказателства да е било редовно връчено на длъжника и ответник в процеса преди датата на предявяване на ИМ в съда, поради което и съдът приема, че предсрочната изискуемост на кредита по процесния ДПК е настъпила не на твърдяната от ищеца дата 18.03.2021г., а в хода на процеса с връчване на ИМ и приложеното към нея уведомително писмо от кредитора - ищец от 25.02.2021г., съдържащо и волеизявлението му за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, като е настъпила на датата на получаване на съобщението по чл.131 ал.1 ГПК – 03.09.2021г., който факт съдът зачита на основание чл.235 ал.3 ГПК. Отбелязването върху уведомително писмо за цесия от 25.02.2021г., обективизиращо и волеизявление на кредитора – ищец за обявяване на кредита по процесния ДПК за предсрочно изискуем, с текст „М. М. майка на И.“ не доказва връчването му на ответницата чрез трето лице – нейната майка на 18.03.2021г., доколкото липсва удостоверително изявление в този смисъл, както и липсва отбелязване М. М. да е поела задължение да го предаде на получателя.

Настъпила на 03.09.2021г. е предсрочна изискуемост на кредита по процесния ДПК, поради което и ответницата – кредитополучател дължи връщането му на кредитора – ищец, като по делото от страна на длъжника, в чиято тежест е, не са ангажирани доказателства да е изпълнил, предвид което предявеният осъдителен иск по чл.9 ал.1 ЗПК вр. чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за неизплатена главница по ДПК се явява доказан по основание. Отпуснатият и усвоен

от кредитополучателя кредит по процесния ДПК е в размер на 40 000лв. На основание чл.10а ал.2 ЗПК, кредиторът не може да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита, каквото действие безспорно е за разглеждане на кредит, предвид което и клаузата в процесния ДПК, с която е уговорена дължимост на такси за разглеждане на кредит в размер на 400,00лв., е в пряко противоречие с чл.10а ал.2 ЗПК и в този смисъл е нищожна на основание чл.26 ал.1 пр.1 ЗЗД и като такава не е породила правно действие и съответно не е породила задължение за длъжника за заплащането ѝ на кредитора. С оглед обявяване на ДПК за недействителен на основание чл.23 ЗПК, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита, поради което и с платената от ответницата по процесния ДПК сума в общ размер от 1770,63лв. не са погасени задължения, съгласно Справка за движение по кредит към дата 22.06.2021г. – за месечна застраховка, лихва, лихва за просрочие, каквито за нея не са възникнали, а същата следва да бъде приспадната от отпуснатата и усвоена главница от 40 000лв., подлежаща на връщане, предвид което предявеният осъдителен иск с правно основание чл.9 ал.1 ЗПК вр. чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД се явява основателен и доказан в размер на разликата им, а именно в размер на сумата от 38 229,37лв., в който следва да бъде уважен, ведно с акцесорната претенция за законна лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на ИМ - 17.08.2021г. до окончателното изплащане, респ. отхвърлен за разликата от 1371,17лв. над уважения до пълният му предявен размер от 39600,54лв., като неоснователен и недоказан.

По разноските:

На основание чл.77 ГПК, ако страната остане задължена за разноски, съдът постановява определение за принудителното им събиране.

В процесният случай ищецът е останал задължен за внасяне на дължимата ДТ за производството в общ дължим размер от 1753,99лв., съгласно чл.1 от ТДТКССГПК и чл.72 ал.2 ГПК, поради което и същата следва да бъде събрана на основание чл.77 ГПК, като съдът възложи внасянето ѝ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВТОС в тежест на страните, съобразно изхода по спора, както следва: в тежест на ищеца в размер на 224,81лв., съразмерно с отхвърлената част от исквете, респ. в тежест на ответницата в размер на 1529,17лв., съразмерно с уважената част от иска, ведно с по 5лв., в случай на служебно издаване на ИЛ.

При този изход на делото и на основание чл.78 ал.1 от ГПК се явява основателна претенцията на ищеца за присъждане на направените в исковото производство съдебни разноски /само в размер на 100лв. ЮК възнаграждение, определено от съда на основание чл.78 ал.8 ГПК вр. чл.37 ЗПП вр. чл.25 ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ/, съразмерно с уважената част от иска, в доказан размер общо от 87,18лв., които следва да се възложат в тежест на ответницата.

Ответницата не е сезирала съда с претенция за съдебни разноски и съдът не дължи произнасяне, в която връзка не се произнася и по евентуалното възражение на ищеца по чл.78 ал.5 ГПК.

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. Г. Н. с постоянен адрес гр.В. Т., ул.“В. Б.“ №..., ет.3, ап.22, с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на „А. С. В.“ ЕАД със седалище и адрес на управление гр. С., бул.“П. Д.“ № ..., офис – сграда Л., ет.2, офис 4, с ЕИК ....., сума в размер на **38 229,37 лв.** /тридесет и осем хиляди двеста двадесет и девет лева и тридесет и седем стотинки/, представляваща неизплатена главница от неплатени месечни погасителни вноски с падежни дати от 01.09.2019г. до 01.05.2029г. по подписан на 16.05.2019г. Договор за потребителски кредит №3692024, одобрен на 15.05.2019г., кредитът по който е обявен от кредитора за предсрочно изискуем на основание чл.12 ал.2 б.“а“ от ОУ, неразделна част от договора за кредит, ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от датата на подаване на ИМ в съда - **18.08.2021г.** до окончателното изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** предявеният осъдителен иск по чл.9 ал.1 ЗПК вр. чл.79 ал.1 пр.1 ЗЗД за главница за разликата от 1371,17лв. над уважения до пълния предявен размер от 39600,54лв., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** и **НЕДОКАЗАН**.

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявеният от „А. С. В.“ ЕАД със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“П. Д.“ №..., офис – града Л., ет.2, офис 4, с ЕИК ....., против **И. Г. Н.** с постоянен адрес гр.В. Т., ул.“В. Б.“ № ..., ет.3, ап.22, с ЕГН *****, осъдителен иск с правно основание чл.79 ал.1 пр.1 от ЗЗД за договорна /възнаградителна/ лихва в размер на 1878,43лв. за периода от 01.09.2019г. до 01.05.2020г., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** и **НЕДОКАЗАН**.

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявеният от „А. С. В.“ ЕАД със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“П. Д.“ №..., офис – сграда Л., ет.2, офис 4, с ЕИК ....., против **ИВ. Г. Н.** с постоянен адрес гр.В. Т., ул.“В. Б.“ №..., ет.3, ап.22, с ЕГН *****, осъдителен иск с правно основание чл.86 ал.1 ЗЗД за мораторна лихва /обезщетение/ за забава в размер на 2370,64лв. за периода от 02.09.2019г. до 01.08.2021г., като **НЕОСНОВАТЕЛЕН** и **НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА „А. С. В.“ ЕАД със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“П. Д.“ № ....., офис – сграда Л., ет.2, офис 4, с ЕИК ....., **ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВТОС**, сума в размер на **224,81 лв.** /двеста двадесет и четири лева и осемдесет и една стотинки/, представляваща дължима ДТ върху отхвърления размер на исковите, ведно с **5 лв.** /пет лева/, в случай на служебно издаване на ИЛ.

ОСЪЖДА И. Г. Н. с постоянен адрес гр.В. Т., ул.“В. Б.“ №..., ет.3, ап.22, с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ВТОС**, сума в размер на **1529,17 лв.** /хиляда петстотин двадесет и девет лева и седемнадесет стотинки/, представляваща дължима ДТ върху уважения размер на исковите, ведно с **5лв.** /пет лева/, в случай на служебно издаване на ИЛ.

ОСЪЖДА И. Г. Н. с постоянен адрес гр.В. Т., ул.“В. Б.“ № ....., ет.3, ап.22, с ЕГН *******, ДА ЗАПЛАТИ** на „**А. С. В.**“ ЕАД със седалище и адрес на управление гр.С., бул.“П. Д.“ №25, офис – сграда Л., ет.2, офис 4, с ЕИК ....., сумата от **87,18 лв.** /осемдесет и седем лева и осемнадесет стотинки/, представляваща направени по делото съдебни разноси /за юрисконсултско възнаграждение/, съразмерно с уважената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните в двуседмичен срок от връчването му пред ВТАС.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____